

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Sjette Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 256. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030262888816/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

End oc dig drifver fort, de Verk at kende meere,
 Som Gud den sande Gud, dig selvver faaer at lære.
 Sligt bær nok Vidnisbiurd at IHerrens Billed helligt,
 Er indtryct i din Siæl, oc stedse virker delligt, ^(j)
 At som Gud Skønhed self, oc self er Viisdoms Kilde,
 Saa er din Siæl oc skøn, oc uden al Vansilde:
 Som Gud ej døer, saa kand din Siæl oc ingen døde: ^(k)
 Gud trettis ej; din Siæl er oc foruden møde:
 Gud Regning gjør: du oc: Ja din Forstand tilliige,
 Med Guds Forsigtighed er icke slet u-lige:
 [271] Gud intet gjør forgef, du gjør ret-viis oc icke,
 Gud Himle-Kronen er; Du Jordens Ziir til pricke;
 En Biscop Gud er; dig en Prest, hans Aand regerer,
 Gud Konning; under ham du est en *Scepter*-bærer.
 Oc fra den stund der dig Gud skabte Gud den Sande,
 Hand det fuldkomme Verk self gaf dig under Haande,
 Oc bød at alle Diar dig skulde lyd' oc ære,
 For deris Øfrighed; gaf dig end ydermere,
 Forstand oc der til Kraft beqvemlig med Natuure,
 Hvert Diar at gifve Nafn i Skof oc Mark hin stoore:
 Haf-Soorne Borgre med oc Luftens gæster lætte,
 O Adam Fader riig, Lycksalighed den rette,
 Var da i Haanden din; Om du sligt Guddoms merke,
 Ved grof Affald fra Gud oc *Satans* List hin stærke,
 Ej hafde det forspilt, oc højest Viisdom svecket,
 Ja paa dit Regiment self Spiiren daarligh brecket.
 Kand da vor Siæles Liis saa herligen bestraaale,
 Vort Legems mørke-luft, oc den saa giennem-praale:
 Hvad for en Klarheds Skin skal saadan Sool vel gifve, ^(v)
 Naar den skal u-beklæd oc u-forbrilled blifve?
 Vor Siæl nu lignis maa med den der mod sin ville,
 Skal bo' i brøddet Huns hvor Vinden ej er stille,
 Men stormer ind oc ud; Morats unaa det befeste.
 Saa Langvil derfor er hans Kortvil end den beste.
 Den er oc ej u-lig den Edderkop som svefver

(j) Om Guds Billed: i Men-
 nasket.

(k) Matth. X,
 28.

(v) Thi Siælen
 forlost af det
 døde lig Le-
 goue, skal
 blifve lang-
 kløgere, hvil-
 cket *Paulus* vel
 forstaaer. *Rom.*
VII. 24.